

CLOENDA DELS PREMIS FAGIC

Auditori Winterthur (Barcelona), 23 de novembre de 2007

Honorable conseller de Governació i Administracions Públiques de la Generalitat, excel·lentíssim senyor vicepresident del Parlament, portaveu, diputat, senyor president de la FEDERACIÓ D'ASSOCIACIONS GITANES DE CATALUNYA, senyor president del Consell d'Ancians, autoritats, senyores i senyors, vull començar aquestes paraules de cloenda expressant l'agraïment més sincer del Parlament per la distinció que acabem de rebre.

La cambra catalana se sent enormement orgullosa i profundament honrada per l'atorgament del **PREMI CONCÒRDIA**, pel que significa, pel que és i per qui el lliura.

Que es destaquï el Parlament, la cambra de representants del poble de Catalunya, per la seva feina de sensibilització i promoció de la igualtat d'oportunitats entre la població gitana i la resta de la societat, això és, per l'esperit i el respecte demostrats envers l'ètnia gitana, m'omple d'orgull.

No és la primera vegada que el Parlament català expressa el seu deure i la seva voluntat de reconeixement del poble gitano i la seva cultura i del valor que aquest poble té per al conjunt de la societat catalana.

Avui renovem fermament aquest compromís d'amistat i de diàleg, i reiterem una vegada més l'enorme satisfacció pel fet de rebre aquest Premi Concòrdia 2007 de la Federació d'Associacions Gitanes de Catalunya.

Els parlo com a president del Parlament català, però també ho faig en nom dels altres premiats. Penso que no m'equivoco si els transmeto l'afecte i la gratitud dels guardonats i la satisfacció d'haver estat distingits en la primera edició d'aquests Premis, que desitgem de tot cor que tinguin continuïtat en el futur; en aquest sentit també hi ha hagut alguna altra expressió en aquesta mateixa direcció.

Catalunya és un país divers culturalment, on han sedimentat cultures de procedència ben llunyana que amb les seves aportacions han contribuït de manera determinant a fer la Catalunya d'avui.

Un país obert a la Mediterrània, influenciat per aquest univers complex de riquesa immensa, punt de trobada de civilitzacions i d'història i espai d'intercanvi privilegiat. Ramon Llull, cap al final del segle XIII, ja ho va escriure: "La Mediterrània és una correntia del món", d'idees, de valors, de projectes, de canvis, de persones...

I, per tant, Catalunya ha estat i és també terra d'adopció. Així, la societat catalana s'ha construït a partir de la immigració, amb nouvinguts i nouvingudes en aquesta terra, com els primers gitanos que s'hi van instal·lar durant el segle XV i que des de llavors han format part activa de la societat catalana, de la d'abans, de la d'ara i, per descomptat, de la del futur.

El poble gitano que viu i treballa a Catalunya està plenament integrat a la societat, malgrat que de vegades la veritable realitat dels gitanos queda amagada pels tòpics i prejudicis socials que encara sovint impregnen la seva imatge col·lectiva i pública.

En aquest sentit, el Parlament ha contribuït modestament al reconeixement de la identitat del poble gitano i a la lluita per la plena igualtat social. Des del 2003 la cambra celebra el Dia Internacional del Poble Gitano amb un acte institucional.

I el 29 de març vam fer una declaració amb què afirmàvem públicament la persecució i el genocidi d'aquest col·lectiu; un acte que recordarem durant molt de temps.

I el que és més important, per simbòlic però també per la seva realitat jurídica, és que el nou Estatut recull una referència explícita a la identitat del poble gitano, de la següent manera: *"Els poders públics han de vetllar per la convivència social, cultural i religiosa entre totes les persones a Catalunya i pel respecte a la diversitat de creences i conviccions ètiques i filosòfiques de les persones, i han de fomentar les relacions interculturals per mitjà de l'impuls i la creació d'àmbits de coneixement recíproc, diàleg i mediació. També han de garantir el reconeixement de la cultura del poble gitano com a salvaguarda de la realitat històrica d'aquest poble."*

Això és el que diu l'Estatut.

Per tant, la cambra, i en conseqüència el poble de Catalunya, tria la cohesió social i la convivència com a valors de present i, sobretot, com a valors de futur. Tria la paraula i el diàleg, la diversitat i l'intercanvi, tria el respecte i el dret a l'emancipació dels individus i dels pobles. Catalunya tria el camí de la modernització i del benestar per a la seva ciutadania, i la cultura, sempre la cultura, com a senyal de progrés.

La cultura és l'expressió genuïna de la cohesió d'un grup humà, d'un poble. Hi ha pobles que no tenen territoris, fins i tot n'hi ha que no volen tenir-ne, però sí que mantenen la seva cultura per damunt de tot, perquè sentir-se poble és ser poble.

La cultura és una cosa viva, dinàmica, que es nodreix constantment de la realitat i dels canvis que aquesta realitat experimenta. La cultura és la llengua, els valors, la tradició i els costums. I la cultura gitana és respecte, hospitalitat, tenir cura de nens i ancians, solidaritat i sentit de la responsabilitat, comportaments ètics actuals i plenament vàlids i necessaris per a la societat moderna.

Deixin-me fer una última reflexió relacionada amb la implicació com a valor. Els animo a convertir aquest concepte en realitat, perquè la implicació i la participació són molt més que una teoria política freda i purament acadèmica. Implicar-se passa per tenir consciència civil, per tenir passió per defensar el bé comú, per tenir militància cívica i responsabilitat ciutadana, per prendre part de les coses que passen al teu entorn, al teu barri, a la teva ciutat o al teu país. Els prego que ho facin, que hi mantinguin el seu interès i que mitjançant les seves accions en facin pedagogia.

En aquest sentit, el teixit associatiu gitano, que ha unificat esforços i potencialitats amb la Federació d'Associacions Gitanes de Catalunya, és un bon exemple d'instrument de transformació social. Els animo, doncs, a continuar enriquint la nostra societat amb les seves aportacions, sempre singulars i universals alhora.

No vull cloure aquestes paraules sense tornar a insistir de nou en l'agraïment a la Federació d'Associacions Gitanes de Catalunya en nom de tots els premiats, i molt especialment del Parlament.

Bute nais, moltes gràcies.